

[Hagen Hagensen]

den næste folketingssamling. Vi skulle nødigt gå yderligere et skatteår i møde, uden at vi har fået klaret op på dette regelsæt.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg kan bekræfte, at det er min ganske bestemte hensigt, at vi skal have klaring på det i det næste folketingsår. Jeg beklager meget, at den hensigt, vi i fællesskab havde, ikke er lykkedes i indeværende samling. Jeg har altså bare måttet tage den beslutning, at jeg ikke havde et forsvarligt lovudkast at fremsende til folketinget, og derfor er denne forsinkelse indtrådt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 685

7) Til *ministeren for skatter og afgifter af:*

Svend Heiselberg (V):

»Vil ministeren for at undgå de problemer, som en tabt særskattesag ved EF-Domstolen vil medføre, søge det oprævede beløb på 200-300 mill. kr. tilbagebetalt til landbruget?«

Skriftlig begrundelse

Gennem østre landsrets kendelse af 27. april har De danske Landboforeninger fået ret til at indbringe deres klagemål vedrørende den af regeringen i december 1979 gennemførte særskat på dansk landbrug for EF-Domstolen. Landboforeningerne hævder, at skatten, der skulle modsvare dansk landbrugs indtægt på en grøn devaluering, er i strid med EF-reglerne.

Regeringen kunne formentlig undgå denne pinlige sag, hvis man i en fart vedtog at tilbagebetale beløbet, eventuelt inkl. renter.

Ministeren har selv i februar 1980 som socialdemokratisk landbrugsordfører udtalt, at hvis socialdemokratiet havde anet den uro, pessimisme og bitterhed, som særskatten gav anledning til, var den aldrig blevet oprævet.

En tabt EF-sag vil ikke ligefrem styrke tilliden til Danmark i de øvrige EF-lande, hvor den ikke er for høj i forvejen. Hvis dommen falder til efteråret, vil det være ekstra pinligt, fordi Danmark på det tidspunkt har EF-formandsposten. Måske kan også en del af de vanskeligheder, som den danske

regering for tiden har med fuldt ud at få lov til at devaluere den grønne krone svarende til den sidste devaluering, stamme fra det forhold, at Danmark tidligere har misbrugt en grøn devaluering til skatteopkrævning. Rygter i EF-kredse i Bruxelles har tidligere været inde på det forhold.

Svend Heiselberg (V):

Når jeg har stillet spørgsmålet, skyldes det udelukkende, at østre landsret nu har underkendt kammeradvokatens påstand om, at der ingen grund er til at spørge EF-Kommissionen i Luxembourg, om det er EF-stridigt, at man har inddraget en del af den merindtjening, som landbruget ellers skulle have haft ved devalueringen i 1979. Jeg mener, at det vil være forkert, som det også fremgår af begrundelsen, hvis man nu lader sagen køre til EF-Domstolen. Jeg mener, det ville være rigtigst i stedet at tilbagebetale de penge til landbruget, som jeg mener at man har opkrævet på uretmæssigt grundlag.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg kan ikke være enig med hr. Svend Heiselberg. Jeg har et par gange tidligere besvaret spørgsmål om tilbagebetaling af den særlige grundskyld på landbrugsejendomme. Regeringen har ikke, som det også er fremgået af tidligere svar, nogen hensigt om at foretage en sådan tilbagebetaling. Den begrundelse, hr. Svend Heiselberg henviser til, nemlig den kendelse, der for nylig er kommet fra østre landsret, går jo ud på, at EF-Domstolen først skal tage stilling til spørgsmålet om fortolkning af EF-traktaten, inden østre landsret vil afsige sin dom. Det er da rigtig, at skattemyndighederne var af den opfattelse, at dette ikke var nødvendigt. Den opfattelse er begrundet i, at EF-Domstolen i marts 1981 har udtalt, at EF-traktaten ikke forhindrer en 2 pct.s afgift, som den irske regering havde lagt på landbrugsvarer for at beskære landbrugernes indtægtsfremgang, så den kom på linje med den almindelige indkomstudvikling i Irland, og den oprindelige begrundelse for særskatten i Danmark var jo beslægtet hermed. Nu har østre landsret altså bestemt, at EF-Domstolen skal tage stilling til spørgsmålet om fortolkning af EF-traktaten. Det tror jeg ikke man skal lægge for meget i. Det siger ikke noget om udfaldet, hver-